

BLA - BLA

číslo 1

ROČNÍK: 2009 - 2010

**Základní škola T. G. Masaryka
v Bystřici nad Pernštejnem**

NÁŠ ROZHOVOR S PANEM ŘEDITELEM

Na začátku školního roku jsme opět panu řediteli položily pár zajímavých otázek. Velmi ochotně nám odpověděl.

1) Hlásí se noví učitelé na naši školu?

Ano, hlásí. Řeší se spíše to, jestli je v danou chvíli volné místo a jestli má dotyčný – dotyčná požadovanou kvalifikaci a aprobaci předmětů.

2) Proč není větší výběr kroužků v rámci mimo školních aktivit ?

Při pracovním vytížení učitelů jsme rádi, že se daří každý rok zajistit fungování asi 15 kroužků.

Uvítali bychom, kdyby se jako vedoucí zapojili třeba i rodiče, určitě by to obohatilo nabídku. Zkuste se zeptat doma, známých,

3) Co nového se chystá na škole v rámci stavebních úprav a co se upravilo ?

Tedy holým výčtem to podstatné co se udělalo:

- Instalace automatických dveří ve vestibulu
- Pořízení a instalace nové myčky ve školní výdejně
- Rekonstrukce chlapeckých WC v přístavbě školy
- Zřízení úklidové místnosti v přístavbě
- Rekonstrukce hlavních šaten
- Oprava podhledů v obou tělocvičnách
- Pořízení a instalace nového serveru
- Pořízení a instalace interaktivní tabule do učebny fyziky
- Pořízení nové rozhlasové ústředny
- Rekonstrukce rozvodů školního rozhlasu
- Rekonstrukce sborovny 1. stupně
- Rekonstrukce některých tříd
- Pořízení nových sporáků do cvičné kuchyně
- Položení nové podlahové krytiny na schody k Tv
- Vymalování prostor u tělocvičen

A co se plánuje:

- Zateplení školy, výměna oken
- Rekonstrukce školního hřiště
- Úprava školního dvora, pozemku
- Výměna počítačového vybavení učebny PC2
- Nový nábytek do školní jídelny
- A spousta dalšího

4) Budeme také chodit sportovat na nový stadion Tomáše Dvořáka ?

Na soutěže, turnaje, větší akce, apod. určitě. V běžných hodinách to časově není reálné, přesuny zaberou hodně z vlastní hodiny.

5) Co říkáte osobně vy na nedávno uvedený program – Ovoce a zelenina do škol?

Ovoce a zelenina do škol – ANO. Nechceme být přece národem cvalíků. Nebo ano?!

Otázkou zůstává kdy a jak se akce rozběhla. Více informací, i když ne aktuálních najdete na :

<http://www.strukturalnifondy.info/clanek.php?clanek=3367>

6) Chutnají vám obědy ve škole?

Střídavě. Průběžně se úroveň stravování řeší, je třeba mít konkrétní připomínky i návrhy a dávat najevo, že nám na kvalitě těchto služeb záleží.

Celé redakční radě přeji mnoho dobrých nápadů, šikovné spolupracovníky a spolu s ostatními se těším na nová čísla školního časopisu.

Mgr. Jaroslav Sláma

Za školní časopis:

Simona Mašová a Kamila Chocholáčová

EXKURZE 6. ROČNÍKŮ DO BOTANICU

Dne 22.9. 2009 třídy 6.A a 6.B společně navštívily historické centrum řemesel a umění Botanicus ve vesnici Ostrá u Lysé nad Labem. Botanicus vznikl v roce 1999 na místě bývalé skládky, kterou by v něm žádný návštěvník v současné době vůbec nehledal. Naopak při vstupu vplujeme do příjemné atmosféry středověku, malí i velcí se mohou obdivovat dřevěným domkům zastřešeným slaměnými došky, v každém z nich na návštěvníky čeká řemeslník, který často bývá mistrem svého oboru a ukazuje, jaké nástroje by ve středověku potřeboval a jak bylo nutno s nimi při výrobě zacházet.

Šestáci se takto postupně seznámili např. s výrobou mýdla, papíru, svíček, drátováním, zaujalo je i rýžování zlata. Největší úspěch sklidilo provaznictví, jen málokdo sem znovu po společné prohlídce s paní průvodkyní nezavítal, aby si sám tuto techniku nevyzkoušel a neodvezl si domů kus vlastnoručně svinutého provazu. Děti mohly samy podle vlastního zájmu vyrábět drobnosti a okukovat šikovné řemeslníky. Krásným doplňkem tohoto centra jsou rozlehlé zahrady, pečlivě udržované, rostliny bývají opatřeny naučnými štítky. Nikdo většinou neodolá proběhnutí se v labyrintu, může se vyfotografovat u některé nápadité sochy vytesané z opuky, lze se zastavit i u výběhu se zvířaty. Koho přepadne během prozkoumávání prostor Botanicu hlad a žízeň, není problém vstoupit do středověké krčmy, tam šenkýřka zasytí hladové žaludky palačinkami s domácí marmeládou, k pití nabídne ovocné nebo bylinné šťávy opět vyrobené z toho, co v průběhu roku sklidí na vlastních políčkách.

Určitě by nám nečinilo potíže zde setrvat i delší dobu, věcí na prohlížení zde bylo dost a dost. Tak alespoň na památku si mnozí odváželi tu kytici sušených bylinek, tu mýdla opatřená pečeti nebo voňavé koupelové soli. Cesta zpět do Bystřice proběhla bez problémů, všichni si exkurzi užili a odnesli si i spoustu zajímavých postřehů.

p.uč. J. Koscielniaková

Fyzikálně-zeměpisná exkurze Dlouhé Stráně

Dne 16. září 2009 uskutečnila naše škola pro žáky osmých tříd fyzikálně-zeměpisnou exkurzi do Jeseníků. Cílem naší expedice byla přečerpávací vodní elektrárna Dlouhé Stráně, nacházející se v okrese Šumperk, pro poznávání flóry se naplánoval výstup na Praděd (tedy i tělovýchovná exkurze?).

Vyjeli jsme brzy. Již před pátou hodinou ranní jsme zamávali rodnému městu a luxusním autobusem brázdili silnice 1. a 2. třídy směrem k nejvyšším horám Moravy.

Před osmou hodinou jsme stanuli před vodní elektrárnou. „Vyfasovali“ jsme velice příjemného, a jak si hlavně dívčí část exkurze všimla, i pohledného průvodce, který se okamžitě pustil do výkladu. Na názorném panelu jsme si mohli stavbu, která je řazena mezi sedm největších divů České republiky, prohlédnout. Budovala se od roku 1978, dokončena byla až v roce 1996. Elektrárna má tři „nej“: největší reverzní vodní turbínu v Evropě, elektrárnu s největším spádem v České republice a největší vodní turbíny u nás. Jedná se o maximálně ekologickou stavbu dvou vodních ploch, přičemž spodní nádrž leží na říčce Divoká Desná, horní nádrž se nachází na hoře Dlouhé Stráně v nadmořské výšce 1350m. Naštěstí jsme nemuseli cestu k horní nádrži absolvovat „po svých“, autobus nás k vodní ploše vyvezl. Nahoře nás očekávala obrovská vybetonovaná nádrž, silný a studený vítr a také nádherný výhled do okolí. Některé děti při pohledu na Praděd trochu bledly, neboť si uvědomovaly, jaký náročný výstup je čeká.

Po prohlídce elektrárny, která je řešena jako podzemní dílo, jsme si „namazali pod koleny“ a odhodlaně začali vystupovat na nejvyšší bod Moravy. Cesta byla nelehká. Někde připomínala kamzičí stezky, kdy se pod námi otvíraly téměř bezedné rokliny, a všichni jsme museli být velice opatrní na každém kroku. Během výstupu jsme s úžasem sledovali, jak se mění ráz krajiny. Procházeli jsme smíšeným lesem středního pásma, ale po několika desítkách minut už jsme vstupovali do tajgy, kde nás vítaly pouze zakrslé jehličnany, a ke konci cesty jsme se ocitli v tundře „někde kolem polárního kruhu“. Všichni žáci nesli výstup statečně, dodávali si vzájemně odvahy a síly.

Na Pradědu jsme si dopřáli zasloužený odpočinek. Většina z nás snědla svačiny, vypila veškeré iontové nápoje a ještě si zašla na oběd do místní restaurace. Někteří z nás využili volného času k prohlídce blízkého okolí.

Cesta zpátky byla jednodušší a veselejší. Počasí nám přálo, a tak za necelé dvě hodiny jsme seděli v autobuse a mířili domů. Cestou jsme se ještě zastavili ve Velkých Losinách v cukrárně (sladké jsme si po tak náročném dni opravdu zasloužili), ale potom jsme se již všichni těšili na domov.

Celá exkurze se vydařila. Bylo pěkně, děti nezlobily (nebo jen v normě) a odnesly si z dané expedice nové poznatky. Také se znovu prověřily třídní

kolektivy a doufám, že se sebou byli všichni spokojeni. A to nejdůležitější? Vrátili jsme se všichni, i když nám „byly povoleny dvacetiprocentní ztráty“.

Marie Nebolová

NAŠE EXKURZE

Psalo se 16. září. Bylo zhruba pět hodin ráno, když každému z nás – žákům osmého ročníku – začal zvonit budík. Venku byla ještě tma. O to hůř se všem vstávalo z vyhřáté postele do chladného rána. Moc si toho z toho dne nepamatuji, ale myslím si, že moje nohy si budou ten den pamatovat ještě dlouho.

Sraz byl u školy ve tři čtvrtě na šest (v tu dobu všichni ještě normálně spíme). Ale tento den nebyl obyčejný a už vůbec ne normální. Všichni jsme nervózně postávali před školou, chyběli nám totiž naši učitelé. Ale i ti se brzy dostavili.

Po netrpělivém nastoupení do autobusu jsme byli poučeni o chování v PVE (přečerpávací vodní elektrárně) Dlouhé Stráně. Cestou tam většina z nás dospávala ještě noc. Cesta se mi zdála nekonečná. Asi po dvou a půl hodinách jsme dorazili na místo.

Nejdříve následovala prohlídka vodní elektrárny, shlédli jsme i krátké video. Poté jsme se vydali k horní nádrži. Takový bazén by mi stačil... Až na to, že nahoře nepřetržitě foukalo. Nebýt zábradlí, asi by se většina z nás vykoukala.

Pak jsme jeli zase dolů. Ale ne až do údolí. Autobus zastavil u cesty (spíše stezky) a nemilosrdně nás poslal zdolat Praděd nejvyšší horu Moravy a Jeseníků. No to byl terén. I ti nejzdatnější z nás se zapotili. Větší kopec jsem snad v životě neviděla. Kdo nezažil, neuvěří. A triumf dne? Když už jsme se konečně doslova doplazili až na horu, nebylo tam nic než rozhledna a ne zrovna dobře vyhlížející restaurace. Na jídlo jsme museli čekat skoro hodinu. A tak jsme si řekli, že se alespoň podíváme z rozhledny, když už jsme tady na Pradědu. Ale místo krásné krajiny jsme bohužel viděli jen a jen hustou mlhu.

Ten den jsem si připadala jako kamzík, a to hlavně děsivou cestou dolů. Všude byly jen stromy, kameny, kořeny, občas pramínek vody. Dole na nás zase čekal autobus. Den jsme patřičně zakončili sladkou tečkou v cukrárně.

Domů jsme přijeli zhruba kolem sedmé. Všichni jsme se s vyčerpáním dovnitř domů a druhý den značná část žáků osmého ročníku záhadně onemocněla ...

H. Bukáčková, 8.A

DRAVCI

Ve středu 7. října jsme se v rámci vyučování zúčastnili přednášky o dravých ptácích, která se konala na Černém hřišti. Přednášku s ukázkami živých dravých ptáků si pro nás připravili chovatelé z Brna. Postupně jsme viděli orly, káně, včelojeda lesního, luňáka, krahujce, jestřába, krkavce. Vzpomínáte si? Krkavec není dravec, ale je velmi chytrý, dokáže se i naučit mluvit. Dále pak sovy – sýčka obecného, puštíka obecného, sovu pálenou, výra, ostrýže. Mezi dravce patří i sokoli, jako jsou např. sokol stěhovavý, raroh veliký.

A co jsme se vše dozvěděli? Orli všeobecně mají velkou chuť k jídlu, někteří z nich se mohou dožít až osmdesáti let. Orel patří v ptačí říši mezi nejtěžší. Jeho váha je v průměru 6 kg – např. u orla bělohlavého. Zajímavé jméno má včelojed lesní, živí se hruškami, jablky, švestkami, ale také vybírá med divokých včel.

Mně se nejvíce líbilo káně lesní, které mimo létání umělo i pochodovat ke svému cvičiteli. Zlaté oko nám prozrazuje, že se jedná o luňáka. Loví hlavně ve vzduchu, nepohrdne ani slepicí. Ve velkých výškách loví krahujec, který se dožívá 3 let. Domácí drubež loví i jestřáb, který si troufne i na havrana.

Dravci, který mají oči vedle sebe, se nazývají sovy. Jejich hlava se může otočit skoro o 180 stupňů. Viděli jsme v letu puštíka obecného, známou sovu z pohádky Tři oříšky pro Popelku. Největší sovou je výr. A proč sovy loví v noci? Protože by byly ve dne uloveny, jsou totiž velmi pomalé.

Spoustu informací jsme se dozvěděli také o sokolech. O něco menší než holub byl sokol jménem Jimi. Zajímavostí u sokola stěhovavého je, že samice je větší než samec. A nejšikovnější sokol je kříženec sokola stěhovavého a velkého – raroh veliký.

Tato přednáška a ukázkami, co všechno draví ptáci dovedou, se nám všem líbila a byla velmi zajímavá.

L. Jobánková, K. Grumlíková 8.A

Dne 7.10.2009 se celá naše škola, šla podívat na dravé ptáky. Ukázka se konala na ulici Rudolfa Vaška na Černém hřišti. Byl tam orel, sokol stěhovavý (nejrychleji létající pták), luňák a další dravci. Dva ptačí ochránáři nám ukázali jak je rychlý orel a poštolka. Dozvěděli jsme se mnoho zajímavého ze života dravých ptáků. Nejvíce mě zaujalo jak orel umí ulovit lišku. Další ze zajímavostí pro mě bylo, že malinká sovička úžasně vidí i slyší, orel má rozpětí křídel kolem dvou metrů, luňáka poznáme podle toho, že má ocas do vidličky. Akce se mně moc líbila a těším se až nás ochránáři dravců se svými dravci pozvou na další akci.

Karolina Makovská, 3.B

EVROPSKÝ DEN JAZYKŮ

V pátek 25. září jsme si společně se všemi dětmi naší školy připomněli Evropský den jazyků. První dvě vyučovací hodiny jsme se učili podle rozvrhu. Měli jsme český jazyk a matematiku. Třetí hodinu se celá třída přesunula ven na hřiště na sídlišti II. Paní učitelka nám slíbila, že nás naučí hrát baseball. Každý si vyzkoušel odpal baseballovou pálkou a nadhoz míčkem. Po vysvětlení pravidel jsme si na závěr konečně zahráli. Po návratu do školy začala čtvrtá vyučovací hodina, kde si každý připravil svůj vlastní toust. Použili jsme toustový chléb, sýr, šunku a vše co kdo má rád. Poté jsme je zapekli a moc si na nich pochutnali. Poslední hodina byla plná anglických křížovek a hlavolamů, které si pro nás připravili naši spolužáci. Byl to hezký den jazyků.

Andrea Víchová, Barbora Lejčková 5.C

JAK JSME BYLI NA CVIČENÍ V PŘÍRODĚ

Šli jsme do Domanína a moc se nám to líbilo. Opékali jsme vuřty, skákali jsme v pytlích, hráli jsme velké mikádo, které měřilo asi metr a pinkali jsme si s míčkem. Cesta rychle uběhla, šli jsme tři kilometry tam a tři zpátky a docela jsme byli unavení.

Karolina Makovská 3.B

Cvičení v přírodě

S celou třídou 3.B jsme byli na cvičení v přírodě. Šli jsme lesem. Viděli jsme jahody, ostružiny a pár malin. Potom jsme šli po dlouhé silnici a chvíli jsme si hráli na průlezkách. Po dlouhém cestování jsme konečně přišli do Domanína za spolužačkou Bárou. Skákali jsme v pytlích, házeli jsme kroužky na tyčky a hráli jsme jiné zajímavé hry. Nakonec jsme si všichni opekli buřty. Moc se nám to líbilo.

Jana Vašíková 3.B

DOPOLEDNÍ LISTOVÁNÍ V MĚSTSKÉ KNIHOVNĚ – PŘÍHODY VČELÍCH MEDVÍDKŮ

Všichni určitě znají z televizní obrazovky známou dvojici čmeláků Čmeldu a Brundu. Některé jejich příběhy doplněné melodickými písničkami mohly prožít i naše děti z 2. tříd ve středu 30. září v podání herců Lukáše Hejlíka a Lenky Janíkové.

Herci listovali a předčítali z knihy Jiřího Kahouna a některé příběhy včelích medvídků doplnili scénkami. Hezké písničky si s radostí s nimi zazpívaly i děti. Představení se uskutečnilo v Městské knihovně v Bystřici a všem se moc líbilo.

VLAKEM O PRÁZDNINÁCH – 8.A

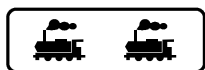

To ráno bylo krásně. Slunce svítilo jako o život a probouzelo všechno z hlubokého spánku. Netrvalo to dlouho a zaskvítilo i do pokoje, kde spala Petra. Ještě pořád pravidelně oddychovala. Ale jakmile se jí slunce dostalo na tvář, začala se i ona probouzet. Pootevřela oči, rozhlédla se po pokoji a zívla. Nechtělo se jí stávat, a tak její pohled spočinul na nočním stolku těsně vedle její postele. Byly na něm hodiny, které tiše tikaly, sklenice s vodou a popsany kalendář. Nic zvláštního v pokoji nespátřila. Protože celou noc špatně spala, znovu si lehla. Jen co se však její hlava dotkla polštáře, něco ji napadlo. Bylo půl osmé a budík nastavený na vstávání do školy ještě nezvonil. Chvilí nehybně seděla na posteli, jako by čekala na zázrak. Najednou však ticho přerušil její hlasitý smích. Jsou přece prázdniny! Natřepala si tedy polštář a bez výčitek si lehla. V tom okamžiku se stala divná věc. Zvonil budík. Prudce sebou trhla a otočila se na druhý bok. Budík vypnula, napila se vody a podívala se do kalendáře. Nejenže byla sobota, ale u dnešního dne bylo napsané slovo POUŤ.

Petra si najednou všechno uvědomila. Domluvila se přece se svojí kamarádkou Věrou, že dnes pojedou na pouť do Žďáru. Vyskočila z postele a ještě si dala pozor, aby z pokoje vykročila pravou nohou. Pak už to šlo ráz na ráz a za dvacet minut už stála na smluveném místě. S Věrou došly až na vlakové nádraží. Vešly do budovy s prodejem jízdenek a každá si jednu koupila. Do pěti minut přijel osobní vlak se správným směrem. Na nástupišti nebylo moc lidí, a tak přistoupily sami do posledního vagónu. Seděla tam jen nějaká babička, tak ji pěkně pozdravily. Zanedlouho do vagónu přišel hezký černovlasý mladík. Byl to revizor. Hned jak zkontroloval lístky, sednul si do úplně první lavice ve vagónu. Dívky z něj celou dobu jeho přítomnosti nemohly spustit oči. Málem kvůli tomu zapomněly vystoupit. Upozornila je babička, která vystupovala s nimi. Aby byly k užítku, pomohly jí slézt pár schodů z vagónu. Babička slušně poděkovala a pak se každý vydal svou cestou. Dívky došly až na pouť a patřičně si ji užívaly. Odcházely až za necelé tři hodiny. Byly vyčerpané a upřímně, bylo jim špatně. Cesta na pouť trvala půl hodinky, ale to šly celou dobu z kopce. Vlak odjížděl přesně o půl jedné. Tedy půl hodiny po poledni. Dívky svou přesnou dedukcí zjistily, že musí utíkat, jinak to nestihnou. Běžely přes velmi rušné náměstí a měly kvůli němu velké potíže. Tam jim nezastavilo auto na přechodu, tam zase špatně odbočily...no prostě kalamita. Když skončily zase jednou ve špatné uličce, řekla Věra: „Tak to už vážně nemůže být horší!“ Jak to dořekla, začalo pršet. Nakonec tedy obě šťastně doběhly na nádraží. Bylo to za dvě minuty půl jedné. Proběhly nádražím, až narazily na správný vlak. Ještě tam stál. Poprvé za poslední půl hodiny se usmály. Vlezly do vlaku zadními dveřmi. Lidí bylo ve vlaku hodně, a tak zůstaly stát. Každá svůj lístek držela pevně v ruce. Petra si ho pročítala, když vtom zafoukal vítr a lístek byl pryč. Vítr ho odnášel dál a dál od své majitelky. Petra přece nemohla jet načerno, a tak s Věrou vyběhly z vagónu a utíkaly za ztracenou jízdenkou. Najednou přestalo foukat a lístek se zastavil.

Petra ho sebrala a s Věrou se na sebe opět usmály. To však ještě netušily, že vlak, který právě odjíždí a hlasitě troubí, je ten jejich. Brzy to však zjistily od výpravčí.

Sklesle si šly sednout do hlavní budovy. Čekaly tam dvě hodiny, než jim jel další vlak. Ale i tolik času uměly dívky dobře využít. Užily si tam tenkrát mnoho legrace a dnes když tuhle svoji příhodu (jak honily jízdenku po nádraží) vypráví, hlasitě se u toho smějí.

H. Bukáčková

Jednoho dne se Pepa rozhodl, že pojede vlakem na chatu, kterou měli u Prahy. Sbalil si všechny potřebné věci jako třeba pyžamo, kartáček na zuby, šampón a kondicionér, ručníky a oblečení. Šel spát brzy, aby byl ráno svěží a plný energie. Ráno vstal a těšil se, až tam dorazí a až se bude koupat v jezeře za chatou.

Když došel na vlakové nádraží, tak si spěchal koupit jízdenku. Když tak učinil, šel si sednout na lavičku a čekal. Mezitím na vlakové nádraží dorazili další lidé a bylo jich tam tolik, že se mezi nimi malý Pepa ztratil. Bloudil po nádraží sem a tam, až mu nakonec jedna paní pomohla najít cestu ke správnému vlaku.

Při nastupování do vlaku se na Pepu nahnulo tolik lidí, že chlapec zakopl o schodek a upadnul na zem. Pár lidí mu pomohlo zpátky na nohy a ptalo se ho, jestli je v pořádku. Pepovi samozřejmě nic nebylo, ale nevšiml si, že mu vypadla peněženka, ve které měl i jízdenku, a tak nastoupil do vlaku a sednul si vedle jedné mladé slečny. Té peněženky si ale všimnul jeden starší pán a vzal si ji.

Pepa si povídal s tou mladou slečnou, vedle které seděl, a tak mu cesta rychle utíkala. Když k němu po chvílce přišel pan průvodčí a chtěl, aby mu dal Pepa jízdenku, tak ji Pepa nemohl najít. Po chvílce mu řekl, že určitě ztratil peněženku, ale pan průvodčí mu nevěřil. Starý pán, který měl tu peněženku, rozhovor naštěstí uslyšel a donesl jim ji. Pan průvodčí se Pepovi omluvil, že mu nevěřil a pokračoval dál.

Další část cesty už utíkala celkem v pořádku, ale Pepa měl stále pocit, že doma něco zapomněl, ale nemohl přijít na to, co to je.

Když vlak konečně dorazil k Praze a Pepa vystoupil, nechal ve vlaku batoh a musel pro něj rychle utíkat. Po příchodu k chatě chtěl Pepa odemknout, ale už si vzpomněl, co nechal doma! Byly to klíče, které potřeboval, aby mohl otevřít dveře. Chvilku přemýšlel, co bude dělat a nakonec se vrátil na vlakové nádraží a jel zase domů, kde našel klíče pohozené na stolku u postele a vzpomněl si, že je tam dal, aby je ráno nezapomněl...

R. Cuperová

Na prázdniny odjíždím k babičce. Bohužel jsem zaspala, takže se nestíhalo. Dobalovala jsem kufry a popoháněla mamku, ať si pospíší. Když mě dovezla na nádraží, slyšela jsem vlak, jak houká. Běžela jsem rychlostí větru. Vlak se pomalu rozjíždí, ale naštěstí už tam jednou nohou jsem.

Nevěděla jsem však, že ve stejném vlaku jela i Dana Morávková. Chtěla jsem po ní podpis, jenže vlak prudce zahrnul, že to se mnou prásklo o zem, kde jsem zůstala ležet jak široká tak dlouhá. Tím pádem jsem neviděla, kam zmíněná herečka jde.

Po dlouhém vyhledávání místa jsem se rozhodla sednout si k jednomu pánovi, který si za méně než 10 minut zapálil doutník – zřejmě kubánský. A mně kouř vadí. Snažila jsem se ho přesvědčit, aby to típl. Ale on jenom: „Až to dokouřím.“ A protože nikde jinde nebylo místo, rozhodla jsem pro radikální řešení. Šla jsem na WC. Po chvíli přijdu a vylijí na něj plný kbelík studené vody. Všichni se začali smát a vlak zastavil. Politý pán vystoupil a já měla klid.

Sedím v pohodě, dívám se na krajinu a poslouchám mp3. Když najednou uvidím odraz průvodčího. Vyndám si sluchátka z uší a začnu hledat jízdenku. O 2 vagóny dál utíkal směrem k nám lupič. Ale průvodčímu už trpělivost docházela, že jsem měla strach, aby mne nevyhodil z vlaku.

Vtom lupič vletí do dveří a jelikož se díval za sebe, nezpozoroval průvodčího a vrazil do něj. Průvodčí se válí na zemi a já konečně nacházím jízdenku. Při další zastávce je lupič předán místní policii.

Mezitím si ke mně sedá blondýna a pak ještě 90-ti letý stařík. Vlak sebou tak cukne, že se stařík neudrží a spadne blondýně přímo do výstřihu. Blondýna začíná dělat scény, a proto si raději přeseďám.

Příští zastávku vystupuji a už se moc těším, až uvidím svého malého bratráčka. Vlak zastavuje. Jdu s úsměvem na rtech ke dveřím. Ale úsměv mizí, jelikož se zasekly dveře. Slyším, že vlak houká a už se rozjíždí. Takže jsem byla smířená s tím, že vystoupím až na příští zastávce.

Doufám že se zase zasměji...

J. Havlová

Jednoho dne jsem se rozhodla, že pojedu navštívit svoji kamarádku, která se před nedávnem odstěhovala. Musela jsem jet vlakem, protože autobus ten den nejel. Nachystala jsem se a vyrazila.

Když jsem přišla na autobusové nádraží, koupila jsem si lístek a počkala, až vlak přijede. Potom jsem nastoupila do vlaku a sedla si. Jelikož cesta trvá víc jak 1 hodinu, pustila jsem si mp3 a poslouchala písničky. Nějak jsem se zapslouchala a zastávku přejela.

Teď jsem ale nevěděla, co mám dělat! Můj mobil se mi vybil a já neměla, jak zavolat kamarádce. Poblíž ale nikdo nebyl. A tak jsem šla po kolejkách a zahlédla jsem v dálce vesnici. Šla jsem tam a zaklepala na první dům, který tam byl. Otevřela mi mladá paní a já jsem jí všechno řekla, co se mi stalo a že bych si potřebovala zatelefonovat.

Půjčila mi tedy mobil a já jsem zavolala kamarádce. Zanedlouho si pro mě přijela její mamka autem. Od té doby už radši dávám pozor, kdy mám vystoupit a neposlouchám písničky!

K. Moučková

POZDRAV OD DRÁČKA

Tereza Kolářová, 2.A

IRSKO – STÁLE ZELENÝ OSTROV

Velmi jsem se těšila na 21. září, kdy jsem odlétala s rodiči na dovolenou do Irska.

Na tomto ostrově, kde všude vládne zelená, mám svého staršího bratra, švagrovou a malou neteř.

Irsko je samo o sobě krásná země, kde jsou chladnější léta a mírné zimy. Podnebí je ovlivněno Golfským proudem. V létě se odváží do moře jen hrstka nadšenců. V zimě to tam vypadá stejně jako v létě, jen si lidé přiblěknou teplejší blůzu. Když náhodou spadne pár vloček, všichni jsou z toho „paf“.

Irové jsou veselý národ, který se rád směje, zpívá a rád se napije dobrého alkoholu. Jsou velice přátelští a nesmírně tolerantní k ostatním řidičům na silnicích. Irské děti musí do školy nosit školní uniformy. Tím, že je nosí, jsou všichni žáci sjednocení.

Co se týká jídla, tak jídelníček příliš bohatý nemají. Jejich nejoblíbenější kombinací jsou fazole s vajíčkem a párky. Vůbec nejí paštiky. Chléb mají jen toustový a sehnat tam alespoň trochu podobný našemu je celkem problém. Musíte si říct o chléb polský.

V Irsku se pohybuje velké procento cizinců. Potkáte tam Poláky, Litevce, Ukrajince, Slováky, Čechy a lidi s černou pletí.

Nesmírně nerada jsem odlétala, ale muselo to být. Už se moc těším, až v nejbližších dnech přiletí bratr s rodinou a oslavíme mé neteře Nelinky první rok!

Eva Straková, VIII.B

VÝLOV DOMANÍNSKÉHO RYBNÍKA

V sobotu 3. října, na Den svátek, jsem se jela s rodinou podívat na Domanínský rybník. Na rybáře zde čekal velký úkol. Vylovit všechny ryby z rybníka. Tolstolobici, sumci, štiky, okouni, candáti, cejní, kapři, jelci, boleni, amuři, ploskva ježdíci, všechny tyto ryby rybáři vylovili. Lovili je na lodkách. Když vyteklo ještě víc vody, rybáři museli lovit ryby do síti bez loděk. Počasí bylo naštěstí pěkné, ale i tak byla některým rybářům zima. Chycené ryby vřídili do kádí a nákladák je rozvážel do jiných rybníků. Byl to moc pěkný den.

Jana Vašíková

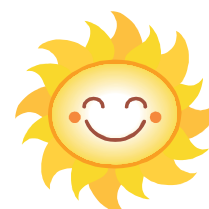
3.B

BÁSNIČKY – Z TVORBY ŽÁKŮ

Roční doby

Jaro, léto, podzim, zima
Na jaře travička voní
a já ráda chodím po ní.
V létě slunko dlouho svítí
a já trhám luční kvítí.

Na podzim vítr hodně fouká
a já na podzim z okna koukám.
V zimě padá bílý sníh
a já jezdím na saních.

Jaro, léto, podzim, zima,
tyhle období jsou prostě prima.

A.Veselá, K.Proksová, 4.B

Drak

Letí dráček do oblak,
až doletí, bude rád.
Když přiletí k sluníčku,
zavolá na Aničku.

M. Plucková , 4.B

Kopu brambory

Kopu, kopu brambory,
mám jich plné komory,
uvařím je na, loupačku,
pozvu na ně naši Kačku,
ta se bude mít,
ta se bude mít!

Kopu, kopu brambory,
mám jich plné komory,
uvařím z nich hrnec kaše,
pochutná si na ní Vašek,
ten se bude mít,
ten se bude mít.

E.Stojkovičová, 4.A

Dýň a dýně

Stalo se to v Podivíně:
k dýňovi se pěkná dýně
a hned z toho svatba byla.

Měli dvacet dýňátek,
pět jich spalo u vrátek,
patnáct jich leželo líně
na zahrádce v mokré hlíně
a dvacátý dýň, dýň, dýň
vyšlápl si na Petřín.

Veverka

Veverka sedí v pelíšku,
louská devět oříšků.
Šel tam tudy Pepek,
se dvěma jí utek.

S.Stojkovičová, 8.C

PODZIM

Podzim je tu, stromy se zbarvují,
jablka, hrušky, švestky dozrávají.

Chlad, vítr a tmavé mraky,
děti běží pouštět draky.

Z kaštanu, jeřabin a párátek,
vyrobíme spoustu zvířátek.

Brambory a řepa sklízají se,
myšky v dírách schovávají se.

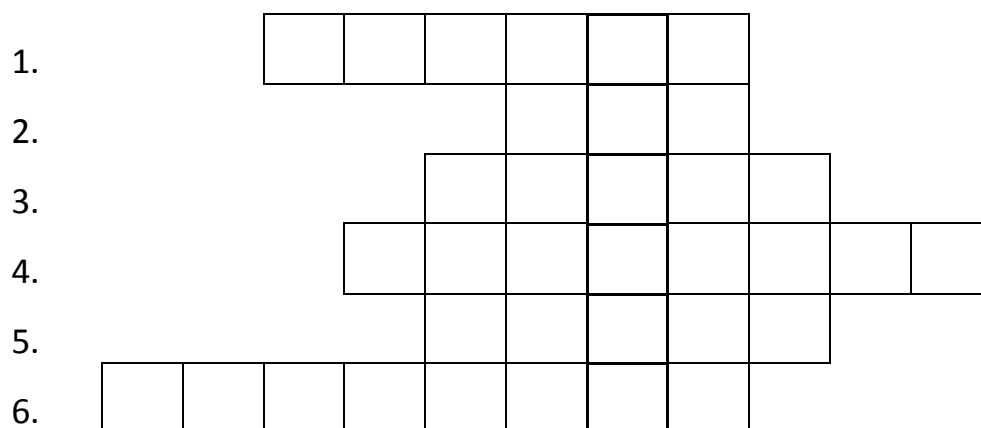
Zvířátka do svých obydlí,
nosí zásoby semen a obilí.

Vše se pilně připravuje
na zimu, která brzy tu je.

Michaela Hesová V.A

KŘÍŽOVKA

1. sbírají se v lese
2. mění se na podzim
3. plod jehličnatých stromů
4. podzimní měsíc
5. pouštíme je na podzim
6. podzimní plody listnatých stromů

Michaela Hesová, V. A

HODINA ČEŠTINY V 8.C

Naše třída 8.C měla v hodině českého jazyka za úkol připravit si malý článek, který by začal na jakékoliv písmeno....Ale jeden háček to mělo, každé slovo v článku muselo začínat na stejné písmeno, které si žák vybral. Paní učitelka M.Nebolová nám alespoň dovolila, že můžeme použít dvě předložky nebo spojky, které na vybrané písmenko nezačínají.

Vybraly jsme dvě nejlepší práce z naší třídy.

Jako první uvádíme ukázkou s písmenem „J“

Jezevec

Jednou jsem jel k Janovi. Jeli jsme jinam, jak jiní jezdci.
Jan jel jak já. Jak jsme jeli, jezevec jel jinam. Jezevec je jediný jezdec.
Jízda je jiná, jak jindy. Jindy jedeme jak jezevec jiné jízdy. Já jel jak jelen.
Jan jel jak jezevec. Jeli jsme jak joudové.!!!

David Zítka

Jak druhou ukázkou s písmenkem „P“:

Příběh plný písmenka P

Pavel pořídil Petře papír, propisku a ... plné prachu.....
Petra Pavlovi pěkně poděkovala...!!
Petra píše propiskou Pavlovi psaníčko!!
„Pavle, potřebuji pomoc při propichování pupíku. Po půlnoci při praskání podlahy!!
Pozdravuj Petra, Pavlu, Prchala, Patrika.“
Přijď prosím!! Petr
Petra poslala psaníčko!!
Pavla přijde o přestávce k Pavlovi.....Předá psaníčko!!
Pavel po přečtení psaníčka pozdravuje Petra, Pavlu, Prchala, Patrika.
Pavel pečlivě čeká!!! Přichází půlnoc...
Příběhne k Petře pomůže propíchnout pupík!!!
Políbí ji a pospíchá pryč!!

Sabina Stojkovičová a Markéta Bukáčková

Základní škola Čar a Kouzel

Kam zmizela voda?

Pomůcky:

2 plastové hrnky
houbička na nádobí
voda

Příprava:

Do jednoho plastového hrnečku vložíme (tajně) suchou houbičku na nádobí, do druhého hrnku si nalijeme trochu vody.

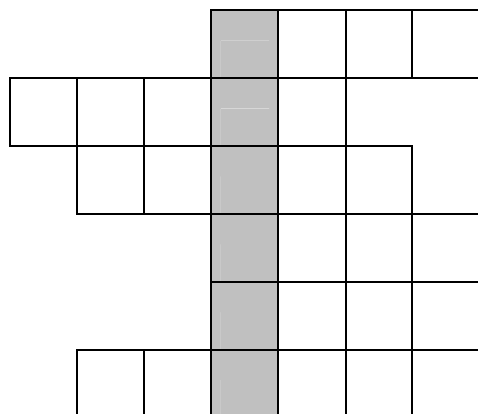
Postup:

Do každé ruky si vezměte jeden hrneček.
Ukažte obecenstvu, že je jeden prázdný a to tak, že ten s houbičkou otočíme dnem vzhůru.
Dejte pozor, aby si nikdo nevšimnul houbičky!

Poté do hrníčku s houbičkou přelijeme vodu z druhého hrníčku, který pak odložíme.
Prázdná ruka pak může nad hrnečkem s vodou a houbičkou čarovat ...
„Čáry, máry“ a hrneček otočíme dnem vzhůru.

S. Stojkovičová, 8.C

NĚMECKÁ KŘÍŽOVKA

dům

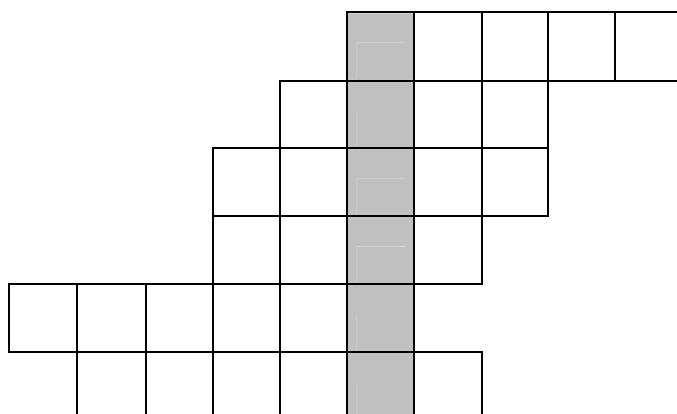
oči

hodiny (mn.č.)

hruška

město

kočka

postava

daleko

poslouchat, slyšet

být

brýle

štíhlý

Nápověda: Figur, schlank

K. Kašparová, 9.A

ZPRÁVY ZE ŽÁKOVSKÉHO PARLAMENTU

14.9.2009 – 1. schůzka

Po pěkných prázdninách se dne 14. 9. 2009 sešel první žákovský parlament. Hlavní téma bylo rozdělení úloh v žákovském parlamentu v roce 2009/2010. Hned na začátku proběhla prezentace žáků. Sešlo se nás poměrně hodně. Do parlamentu se zapojili zástupci ze 4.-9. tříd. Paní učitelka M. Nebolová vyslechla naše první požadavky a nápady. Projednávala se možnost koupit automat na jídlo a pití. My zase na oplátku vyslechli svá práva a povinnosti. Nakonec jsme dostali první úkol. Na příští schůzi si promyslet, jak bychom měli žákovský parlament řídit a co bychom měli pro něj udělat.

12.10.2009 – 2. schůzka

12. října proběhlo druhé zasedání žákovského parlamentu. Na začátku jednání jako vždy proběhla prezentace. Na naše setkání přišel i pan ředitel, se kterým jsme projednávali akce školy.

Přišli jsme na skvělý nápad – **uspořádat Halloween**. Akce by se měla uskutečnit první pátek v listopadu (6. 11.). Zapojit se mohou všechny ročníky ve škole. Každá třída by si mohla připravit halloweenskou výstavku (vydlabané dýně, lampiony, masky ...). Třídy, které mají své zástupce v parlamentu, však musí vymyslet pro své spolužáky nějakou soutěž na halloweenské odpoledne, které by se ukončilo halloweenskou diskotékou ve velké tělocvičně. Třídy od 4. ročníku, které se domluví se svým třídním učitelem/učitelkou, si mohou halloweenské odpoledne protáhnout i na halloweenskou noc a přespat ve škole.

V polovině zasedání nám paní učitelka navrhla vyzdobit si dveře od tříd podle ročního období.

Také se projednával nový školní web. Na web můžeme prostřednictvím svých třídních učitelek a učitelů přidávat náměty, připomínky a příspěvky.

M. Ondrová, 9.A